

Behçet Kemâl Çađlar

Onaylayan Administrator
Cumartesi, 09 Haziran 2007

Â

ASIRLARCA

BehÂşet KemÂl Âıağlar

DÂ¼nyanýn en bÂ¼yÂ¼k Â¶lmezine

Ufkunda dođacađým,

ufkunda batacađým;

Asýrlarca yazsam

hep seni anlatacađým.

Ben de giyersem

eđer bir gÂ¼n deha tacýný

"Ýstersen Âşidne" diye

Â Â¶nÂ¼ne atacađým...

SÂ¶ndÂ¼đÂ¼nÂ¼ gÂ¶rsem de

bin "meþale emel"iñ

Ebediyet yolumuz,

Â¶yle elimde elin...

Ak dÂ¼pen saÂşlaryñla

nur kattýđýñ heykelin

Hamuruna harÅŖ diye

kanýmý katacađým.

Yansam da masallarýn

"Apýk Kerem"i gibi,

Bu apk ÅŖlmez ÅŖlyle

her gÅŖnÅŖ¼l veremi gibi!

▷ÅŖhretin okyanuslar

aparken gemi gibi;

Ben dalga gibi

ayak ucunda yatacađým

Asýrlarca yazsam

hep seni anlatacađým!

Â

Â

DUMLUPINAR ÝNSANINA

BehÅŖset KemÅŖl ÅŖaðlar

Sayende yapayanlar,

bugÅŖ¼n sana kul, þehit!

Seni gÅŖrmeye geldik,

kalk, dođrul, meÅŖshul þehit!

Kýmýldan, yaklap bize

ve bađrýmýza yaslan!

Bozkýr, herzemankinden

alýmlý, zorlu, sýcak,

Nerdeyse ruhun tÄ½tÄ½p

topraklardan Ä½ýkacak.

Kimse can vermemiþtir

zevkini tada tada,

Bu kadar engin, temiz,

mukaddes bir maksada.

Bir insanken

bÄ½tÄ½n bir vatan olmak, Ä½lÄ½bÄ½n,

Teninden silkindiðin

eþsiz sabahý dÄ½pÄ½n.

Bir topun aðzý ufuk,

gÄ½lle gÄ½nepin adý,

O sabah artýk gÄ½nep

bir ufuktan doðmadý.

Dumlupýnar'sýz kalan

ÝstiklÄ½l, sakat-yarý,

Dumlupýnarlar millet

yapacak yýðýnlarý.

Ýstenince yerini

doldurmak maksadýmýz,
BugÃ¼n MehmetÃŖik bizim
mÃ¼pterek soyadýmýz.

Dumlupýnarlar'dayýz
biz bugÃ¼n de yarýn da,
Yapayan MehmetÃŖiðiz
dÃ¶vanýn saflarýnda.

Sen nasýl ulaftýnsa
ilk hedef Akdeniz'e,
Ve nasýl getirdinse
dÃ¼nyayý orda bize.

Behit asker!..
Bizde de ayný hamle, ayný hýz,
Sana lÃ¶yýk bir vatan
yapmak dÃ¶vÃ¶sýndayýz.

Â

Â

KOCATEPE

Â

BehÃŖet KemÃ¶l Ã†aðlar

Boz kalpaðýyla kar yaðmýþ
Altýn saÃŖýyla gÃ¼n vuran
Bir ulusta kan kaynamýþ

Bir canlý Kocatepe O.

Ađustos'un sýcađýndan.

Duruyor tarih iÃşinde...

Nabzý odur, gÃ¼ndÃ¼z gece

Vuruyor tarih iÃşinde.

Ay-yýldýzý gÃ¼kte dođmup

Yerde al kanla yuđrulan

Ãđaldýran'dan Yavuz ađmýp,

Bayrađý Ãđpe Ãđpe O.

Malazgirt'ten de Alpaslan.

Sarýyor tarih iÃşinde.

Alnýndan onlar ÃđptÃ¼kÃše

YÃ¼rÃ¼yor tarih iÃşinde.

Â

Â

NÃ–BETÃžÝ MÝLLET

Â

BehÃšet KemÃđl Ãžaðlar

Yaradan hey Yaradan!

DÃđrt yýl deđil bin yýl geÃşse aradan

Sensin atep diye kanýmýzdaki

Sesin ýpýk diye ÃđnÃ¼mÃ¼zdeki!

Ey yanýmýzdaki

Bep on mermere, bir avuÃş toprađa sýđan

Sýnýrsýz mavi umman hey!

Yeni kýýýlar bulur, yeni yarlar kazardýn

Sen her k  p  r  p tapmanda;
Her konu pmanda
Milletin alın yazısını yeniden yazardın.
Bak plar n inanmayan  ezerdi
Sa  kolun bir t rpana benzerdi:
Baplard  yurt tarlasında d  p  ncenin hasadı.
Cümlelerin ya   rsten kalkardı
Ya çıkardı k ndan.
Bapak saçların sarkard  harman alnından:
Halk, bi  ilm  ekin gibi, d    perdi dizlerine.
Milyonlar kat ly rd  sözlerine
M knat sa ko an zerreler gibi.
K  hne kanaatler, köhne küreler gibi
Sözünde   sarp  p d    perdi.
Tam sustu un gün kıyamet oldu
Tam konuştuğun anlarsa mah perdi:
Rab, gökte "dinleyin" derdi meleklerine;
Yıldızlar girerdi yeni mahreklerine;
Nehirler kavuşurdu yeni denizlerine:
Halk bi  ilm  ekin gibi d    perdi dizlerine.
Şimdi nöbetçi olmak için An tkabrine
Tamamlayabilmek i  in tava  n 
Sarm p yalın k ly   lar gibi etrafını
Tutuyor nöbet.
Bu millet:
Bu, vaktiyle ayaklarını ummanlar yalayan
Bu,      kıtayı atının nallar yla damgalayan
Bu, Timur'u, Atilla'y , Oğuz'u
Bu, Yıldırım'y , Fatih'i, Yavuz'u
Bu, seni yetiştiren ulu millet.
Vakar ve haysiyetle dimdik
Uyanık, tetik
An tkabirinde tutuyor nöbet.

DÃ¼nya dÃ¶nÃ¼p dolapýp
Boðazlapýp dalapýp
ErgeÃ§ ve ancak
Milli misaklarda karar kýlacak.
Ey en bÃ¼yÃ¼k usta!
DÃ¼pÃ¼nen olmadý bu hususta
Senden evvel ve senden ileri.
Ýlk mÃ¼jdeyi, ilk haberi
Senden almýptý cihan
Ta o zamandan
Anlayamadýðýna yansýn.
Sen, dÃ¼nyanyñ dÃ¶nÃ¼p dolapýp geleceði
Uðrunda milyonlarýn seve seve Ã¶leceði
En bÃ¼yÃ¼k maksat iÃ§in
DÃ¼nyaya ilk karpý koyansýn.
Nasýl iÃ§imizdeysen bÃ¼tÃ¼n varýnla
Ýpte Ã¶ylece dÃ¼nya davalarýndasýn!
O ýpýk saÃ§larýn, o alev sÃ¶zlerinle
O gÃ¶k gÃ¶zlerinle sen.
Ey ýssýz geceler iÃ§inden
Bize eþsiz sabahý getiren!
Ey asýrlardýr dul bayraðýn eþi
Ey gece yarýlarýmýzýn gÃ¼neþi
Ey ýpýk saÃ§lar
Ey yele kaþlar
Ey Ã§ekilmiþ hanÃ§er bakýplar
Ey fikri dÃ¶ven þakaklar
Ey kalem parmaklar
Ey ay-yýldýzlý el
Ey en gÃ¼zel
Ey en bÃ¼yÃ¼k
Ey AtatÃ¼rk!

Getir dudaklarýný bir bir alnýmýza koy

Daðlansýn atepinle bu soy.

Oy Atatürk oy...

Ýrkilmez Ata Ğşocuðu irkilmez:

Zaptedilmez, Atam, zaptedilmez

Biz varken senin hisarýnýn burğşlarý:

Bakýplarýmýz kýlýğş uğşlarý

Bekliyoruz devrimini biz.

Ğğkmeceðiz diz

Ýsterse hayat zehrolsun

Ýsterse refah kahrolsun

Ýsterse kurbun dğpsğın yanýmýza belimize

Ýsterse geğşinmek iğşin bir dilim

Kuru ekmek geğşmesin elimize.

Halel gelmez bizim atepimize;

Dğnya dğpse pepimize

Yer sarsýlsa yerinden

Ne senden geğşeriz, ne senin eserinden.

Â

Â

ONUNCU YIL MARĐI

Â

Sğzâ Â Â Â Â : Behğset Kemal ĞğADLAR

Sğzâ Â Â Â Â : Faruk Nafiz ĞğAMLIBEL

Mğzikâ : Cemal Ređit REY

Ğğýktýk ağşýk alýnla on yýlda her savaðtan,

On yýlda on beğ milyon genğş yarattýk her yaðtan;

Bağta bğtğın dğnyanýn saydýğý Bağkumandan;

Demir aðlarla Ğğrdğk anayurdu dğrt bağtan

Türk'ümüz, Cumhuriyet'in gâvâsımız tunâş siperi,
Türk'e durmak yapmaz, Türk Ânde, Türk ileri!

Bir hızla kâıtıladö, geriliði boğarız;
Karanlığın Âstâne gâneğ gibi doğarız,
Türk'ümüz, bâıtın baplardan Âstın olan baplarız;
Tarihten Ânce vardık, tarihten sonra varız,

Türk'ümüz, Cumhuriyet'in gâvâsımız tunâş siperi,
Türk'e durmak yapmaz, Türk Ânde, Türk ileri!...

Âizerek kanımızla Âz yurdun haritasını,
Dindirdik memleketin yıllar sâren yasını.
Bâıtnledik her yâinden Ýstiklâl kavgasını;
Bâıtın dânya Âđrendi Türkâđ saymasını.

Türk'ümüz, Cumhuriyet'in gâvâsımız tunâş siperi,
Türk'e durmak yapmaz, Türk Ânde, Türk ileri!...

Ârnektir milletlere âştyđmız yeni iz;
Ýmtiyazsız, sınıfsız kaynağmığ bir kitleyiz.
Uyduk gâırlâpte bilgiye, gidipte Âlkâye biz;
Tersine dâınse dânya yolumuzdan dâınmeyiz.

Türk'ümüz, Cumhuriyet'in gâvâsımız tunâş siperi,
Türk'e durmak yapmaz, Türk Ânde, Türk ileri!

Â

Yok başka yerin lâtfu

Â

SÃ¶z : BehÅset KemÅl Åaðlar

MÃ¼zik : MÃ¼nir Nurettin SelÅuk

Â

Yok baþka yerin lâtfu, ne yazdan ne de kýptan,

Bir tatlý huzur almaya geldik Kalamýpâ€™ tan...

Yok zerre tesellâ®, ne gÃ¼lÃ¼þten, ne bakýptan,

Bir tatlý huzâ€™r almaya geldik Kalamýpâ€™ tan..

Â